

[Lysholm Christensen]

slået af SF, og det bringer mig så videre til at udtrykke stor sympati for SF's udspil. Jeg skal ikke her gå i detaljer med de enkelte lovforslag, men holde mig til nogle hovedtræk.

Om lovforslag nr. L 104 om miljøbeskyttelse kan det siges, at Kristeligt Folkeparti helt deler synspunkterne om princippet om renere teknologi såvel som forsigtighedsprincippet, når det drejer sig om miljøbeskyttelse. Vi er også enige i, at afsnittet om særlig forurenende virksomheder bør strammes op. Om det skal være efter den model, der er beskrevet i bemærkningerne, vil vi gerne se nærmere på i udvalget.

Lovforslag nr. L 105 om naturfredning er, både hvad angår indhold og bemærkninger, i alt væsentligt identisk med tidligere miljøminister Chr. Christensens forslag til lov om ændring af naturfredning, og det støtter vi. Vi har også sympati for udvidelsen af § 43, men vi mener ikke, at udgangspunktet for disse områder nødvendigvis skal være gødningsforbud.

Udvidelse af offentlighedens adgang til skovene ser vi positivt på, når blot ejeren kan forbyde adgang på særlige dage, som det er udtrykt i § 55, stk. 3.

Kristeligt Folkeparti har ingen principielle indvendinger mod lovforslag nr. L 106 om planlægning. Vi er enige med forslagsstillerne i det synspunkt, der er udtrykt i bemærkningerne, at en løbende forenkling af regelgrundlaget for den fysiske planlægning er en nødvendighed, men at denne nødvendighed først og fremmest retter sig mod de administrative forskrifter og vejledninger, der er afledt af selve lovgivningen.

Kristeligt Folkeparti vil se positivt på, hvordan vi bedst får udvidet borgerdeltagelsen, da det er en kendsgerning, at ændringer i kommunepLANERNE ofte kommer bag på befolkningen. Vi er ikke overbeviste om, at den foreslåede folkeafstemning er det rigtige, men drøfter gerne i udvalget, hvad der er mest effektivt.

Konkluderende skal jeg sige, at vi imødeser et grundigt og opklarende udvalgsarbejde om dette store lovkompleks. Her vil det så vise sig, om der er basis for en forhandlingsløsning. Vi afviser ikke på forhånd at deltage i en sådan, men der skal flyttes mere end kommaer, hvis Kristeligt Folkeparti skal deltage. Vi går konstruktivt ind i udvalgsbehandlingen med hovedsigtet at forenkle lovgivningen til gavn for miljøet.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlson):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 104 (om ændring af lov om miljøbeskyttelse), nr. L 105 (om ændring af lov om naturfredning) og nr. L 106 (om ændring af lov om kommuneplanlægning og lov om lands- og regionplanlægning). (Udvidet borgerdeltagelse), hr. Gade, har ordet.

Gade (SF):

Jeg skal sige tak til de forskellige ordførere og da specielt til den sidste fra Kristeligt Folkeparti for de pæne ord om SF's forslag.

Jeg vil begynde med nogle betragtninger om miljøministerens måde at anskue disse lovforslag på, for det forekommer mig, at vi har en lidt forskellig indgang til denne diskussion. Fru Lone Dybkjær var lidt inde på det. Hvis jeg prøver at analysere den tale, ministeren holdt, og de vurderinger af SF's forslag, ministeren kom med, så gik indvendingerne jo mest i retning af, at vore forslag var administrativt mere besværlige end regeringens, at vi manglede forenklinger, og at vi vistnok ikke var decentrale nok, sådan forstod jeg det.

Men der var meget lidt om, at vi miljømæssigt ikke gjorde det godt nok med vores forslag. Det er vel også, fordi vores indgang har været en anden, den har været at sikre, at miljøet fik førsteprioritet, og vi har anerkendt de miljømæssige forbedringer, der lå i udspillene i pakken. Specielt har vi hæftet os ved begrebet om renere teknologi, som vi også har givet roser for tidligere, da vi debatterede det.

Når vi tager udgangspunkt i, at miljøet skal have førsteprioritet, er det klart, at selve tanken om, at vi skulle lave administrative forenklinger, er kommet mindre frem. Det har ikke været det, der var drivkraften for os. Vi er ikke imod administrative forenklinger – hvem kan være det – men vi synes, at det er lidt tåbeligt, når alt for megen lovgivning i disse år er skåret over en læst, der hedder, at nu skal det være administrativt lettere, nu skal vi have forenklinger, uden at man i realiteten ved, om man får forenklingerne, og i hvert fald uden at man sørger for, at man også med sikkerhed får de politiske prioriteringer med. Den politiske prioritering i denne sag burde jo være, at vi skulle sikre miljøfremskridt og sikre, at vi i hvert fald ikke får nogen miljøtilbageskridt.